

Jospa vielä kohdattaisiin

Oli jälleen helteinen kesäpäivä, aurinko heloitti täysillä.

Atte ja Leena olivat kulussa viettämään kesälomaa. He laskeutuivat paikallisjunasta syrjäisellä asemalla. Rinkat selässä aloitettiin patikointi ystäväperheen mökille.

Lomailijat olivat toiveita täynnä.

Ilta oli kulunut jo pitkälle. Olisi osattava perille ajoissa. Karttaa lukiessaan he totesivat sen ikälopuksi paperiksi. Perillepääsy alkoi epäilyttää. Välillä polku miltei loppui. He totesivat olevansa eksyksissä. Oli palattava takaisin.

Kaikenlaiset kummajaiset tulivat mieleen. Näinkö surkeasti loma alkoi? Eväät oli syöty ja janokin paheni hetki hetkeltä. Atte ja Leena juttelivat, kuinka mökillä olisi ollut odottamassa lämmin sauna rantoineen. Ja Vili-koira haukahtelisi heille portin pielessä. Mutta kun ei...

Kun lomalaiset oli uudelleen samonneet harhaan ja palanneet taas lähtöpaikalle, alkoi vähäinen toivo sarastaa. Kuin oppaaksi, ilmaantui sirkuttaja, pieni metsälintu. Se lensi puusta puuhun heidän edellään. Koskei parempaakaan ohjetta ollut, he alkoivat seurata uutta, siivekästä ystävää.

Kuinka ollakaan. Kun alkoi jo hämärtää, vilkkui punainen mökin seinä puiden lomasta. Ja siinä se oli.

Vihdoinkin. Leena ja Atte olivat saapuneet lopen uupuneina ystävien luo. Ystävät ilahtuivat, kun odotetut vieraat viimeinkin saapuivat perille. Loma saattoi sittenkin toteutua kuten oli suunniteltu. Oli kohdattu jälleen.